

URZĄD GMINY
Goczałkowice-Zdrój
Data wpływu.....2017-04-25
L. dz.....

Warszawa, dnia 18 kwietnia 2017 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-DŚI.4235.8.2016.mko.24

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), w związku z odwołaniem: Danuty Biernadzkiej, Anny Dzierżyńskiej, Sylwestra Zachurzoka, Mariusza Pajaka, Krystyny Dudy, Romana Dudy, Haliny Koloh, Walentyny Kuleszy, Wandy Jasińskiej, Sebastiana Michalika, Mirosławy Gliklich, Ludwika Chodźdło, Aleksandry Pogorzolek, Danuty Budniok, Danuty Kloc, Piotra Włodka, Artura Oszka, Justyna Oszek, Pawła Krzyżowskiego, Moniki Sojki, Grażyny Piesiur, Jana Szotka, Zygmunta Michalskiego, Eweliny Sowy-Mrzyk, Piotra Loreńczyka, Krzysztofa Gnutka, Jolanty Goźeli, Marcina Pogorzałka, Eweliny Kozubek, Karola Stawickiego, Andrzeja Pustelnika, Jerzego Jurczoka, Ireny Jurczok, Marii Michalik, Ewy Ścieszki-Przernat, Adrianny Gańczarczyk, Kajetana Gańczarczyka, Marty Toporskiej, Doroty Świętkowskiej, Jacka Świętkowskiego, Patrycji Sojki, Krzysztofa Żogały, Franciszki Pyszczy, Józefa Pabina, Ewy Żogały, Marleny Malcharek, Justyny Krzyżowskiej, Dariusza Borowskiego, Zenona Grabowskiego, Mateusza Machalicy, Pawła Żurka, Eweliny Żemły, Michała Koniecznego, Agnieszki Koniecznej, Lucyny Janowskiej, Adama Szofra, Krzysztofa Strzemieckiego, Gabrieli Malcharek, Mirosława Sojki, Jarosława Gancarczyka, Edwarda Piszczka, Roberta Świerczka, Izoldy Stephan, Bogusława Mastrowskiego, Pawła Mastrowskiego, Ewy Michalik, Lesława Tatara, Jana Koniecznego, Andrzeja Borkowskiego, Klaudii Wyrobek, Sabiny Złociak, Bartłomieja Paszka, Marii Szyszki oraz Agnieszki Czechacek z dnia 2 listopada 2016 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 14 października 2016 r., znak: WOOŚ.4235.12.2015.AM.15, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Wydłużenie o okres 5 lat koncesji udzielonej na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża KWK „Silesia”*,

umarzam postępowanie odwoławcze.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 14 października 2016 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, w związku z wnioskiem Przedsiębiorstwa Górniczego „Silesia” Sp. z o.o. z dnia 17 lutego 2015 r., działając na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa*

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.), dalej ustawa o oś, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Osoby wymienione w sentencji wniosły odwołania od powyższej decyzji. W złożonym odwołaniu skarżący nie wskazali, z jakiego tytułu wywodzą swój interes prawny w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji, stanowiący o posiadaniu statusu strony tego postępowania

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 Kpa organ odwoławczy może umorzyć postępowanie odwoławcze. Przepis ten nie określa przesłanek do umorzenia postępowania odwoławczego, dlatego też *w każdej indywidualnej sprawie administracyjnej należy poszukiwać konkretnej przyczyny bezprzedmiotowości postępowania, mając na uwadze treść art. 105 § 1 Kpa* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 stycznia 2010 r., sygn. akt II GSK 301/09). Będzie to miało miejsce m.in. w sytuacji, gdy organ odwoławczy w toku prowadzonego postępowania ustalił, że wnoszący odwołanie nie jest stroną w sprawie. W doktrynie podkreśla się, że wypełnia to przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego (por. B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2016, str. 623). Z sytuacją taką mamy do czynienia w omawianej sprawie, bowiem brak jest podstawy prawnej do uznania osób wymienionych w sentencji niniejszej decyzji za strony postępowania zakończonego wydaniem decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 14 października 2016 r.

Stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek, co wynika z art. 28 Kpa. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 259/10, wskazuje, że linia orzecznicza dotycząca wykładni tego przepisu jest: *jednolita, utrwalona i prowadzi do wniosku, że stroną postępowania administracyjnego może być wyłącznie podmiot, który wykaże swój interes prawny w rozstrzygnięciu konkretnej sprawy*. Ponadto sąd ten zauważa, że: *pojęcie interesu prawnego może być rozumiane wyłącznie jako obiektywna, czyli rzeczywiście istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Interes ten musi być osobisty, własny, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić oraz aktualny, a nie ewentualny. Musi zatem rzeczywiście istnieć w dacie stosowania danych norm prawa administracyjnego*. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronami są wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, oraz nieruchomości położonych bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także nieruchomości, na które rozciąga się zasięg jego oddziaływania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt: II OSK 1627/10). Interesu prawnego statuującego przymiot strony postępowania nie można jednakże wyprowadzać z jakiegokolwiek oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tylko z takiego oddziaływania, które w zależności od rodzaju, charakteru, wielkości, miejsca zaistnienia i sytuacji może naruszać prawa rzeczowe (prawa do korzystania z nieruchomości) determinujące posiadanie przymiotu strony w postępowaniu. *Oznacza to, że przymioty strony w postępowaniu administracyjnym będą posiadały tylko te podmioty, w których prawa wynikające z dotychczasowego sposobu zagospodarowania nieruchomości, planu zagospodarowania przestrzennego lub innych*

przepisów prawa ewentualnie będą godziły oddziaływania powstałe na skutek realizacji przedsięwzięcia wymagającego określenia środowiskowych uwarunkowań jego realizacji. Jeżeli zatem oddziaływania będą występowały powyżej lub poniżej zakresu wykonywania praw rzeczowych, to podmiotowi, który je realizuje, uprawnienia strony nie będą przysługiwały. Natomiast jeżeli planowane przedsięwzięcie będzie źródłem oddziaływań ingerujących w prawa rzeczowe, to podmiot, któremu one przysługują, będzie miał przymioty strony (K. Gruszecki, Ustawa o oś. Komentarz, System Informacji Prawnej LEX 2009, teza 5 do art. 73 ustawy).

Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające, mające na celu ustalenie posiadania przez odwołujących się interesu prawnego lub obowiązku w sprawie, w tym posiadania prawa własności do nieruchomości znajdujących się w miejscu realizacji przedsięwzięcia lub w zasięgu jego oddziaływania, pozwala na przyjęcie, że wymienione w sentencji niniejszej decyzji osoby nie posiadają legitymacji prawnej do wniesienia odwołania w niniejszej sprawie.

Z uwagi na to, że przepisy *ustawy o oś* nie nakładają obowiązku przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć wymagających uzyskania koncesji na wydobywanie kopalin ze złoża wypisu z rejestru gruntów, jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, pismem z dnia 7 grudnia 2016 r., znak: DOOŚ-DŚI.4235.8.2016.mko.10, zwrócił się do Starosty Pszczyńskiego o udzielenie informacji dotyczących posiadania przez odwołujących się prawa własności do nieruchomości położonych w miejscu realizacji przedsięwzięcia lub w zasięgu jego oddziaływania. Z pisma Starostwa Powiatowego w Pszczynie z dnia 1 lutego 2017 r., znak: GN-XXXV.66.21.95.2017, nie wynika, aby osoby wymienione w sentencji niniejszej decyzji takim prawem dysponowały. W związku z powyższym organ odwoławczy, pismem z dnia 8 lutego 2017 r., znak: DOOŚ-DŚI.4235.8.2016.mko.15, wezwał odwołujących się do wskazania interesu prawnego lub obowiązku statuującego, w myśl art. 28 *Kpa*, przymiot strony analizowanego postępowania. Równocześnie organ poinformował, że w przypadku nieuzupełnienia wezwania w wyznaczonym terminie sprawa zostanie rozpatrzona w oparciu o dotychczas zgromadzony materiał dowodowy.

Na powyższe wezwanie, pismem z dnia 24 lutego 2017 r., odpowiedział Krzysztof Gnutek, przedkładając m.in. kopię wypisu z rejestru gruntów dla działki o nr. ewid. 1914/33, obręb ewid. nr 0001, Goczałkowice (księga wieczysta nr KA1P/00073120/6) oraz oświadczenie o pozostawaniu w związku małżeńskim z Renatą Gnutek. Z przedłożonej kopii wypisu z rejestru gruntów, jak i z informacji w znajdujących się w bazie Elektronicznych Ksiąg Wieczystych na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości (wydruk w aktach sprawy) wynika, że właścicielem wskazanej działki jest wyłącznie Renata Gnutek. Pozostawanie w związku małżeńskim nie jest równoznaczne z posiadaniem prawa własności do nieruchomości, których właścicielem jest współmałżonek, zatem nie można z tego tytułu upatrywać interesu prawnego w sprawie administracyjnej, a tym samym prawa do wniesienia odwołania od decyzji. Krzysztof Gnutek w złożonym piśmie nie przywołał innych okoliczności, z których wynikałoby posiadanie przez niego interesu prawnego lub obowiązku w niniejszej sprawie. Nie wskazują na niego również dołączone do pisma z dnia 24 lutego 2017 r. kopie innych dokumentów.

Pozostałe z wezwanych osób na pismo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie odpowiedziały, z tego też względu organ odwoławczy, oceniając dopuszczalność wniesienia przez wymienione osoby odwołania od przedmiotowej decyzji, orzekł w oparciu o posiadany w sprawie materiał dowodowy. Z akt sprawy nie wynika, aby osoby te posiadały w niniejszej sprawie interes prawny lub obowiązek statuujący przymiot strony postępowania i uprawniający do wniesienia odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 14 października 2016 r.

Wskazać ponadto należy, że powyższa decyzja nie rozstrzyga w zakresie obowiązków skarżących wymienionych w sentencji niniejszej decyzji. Nie są oni podmiotem podejmującym się realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, zatem art. 71 ust. 2 pkt 1 *ustawy oos* nie nakłada na nich obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

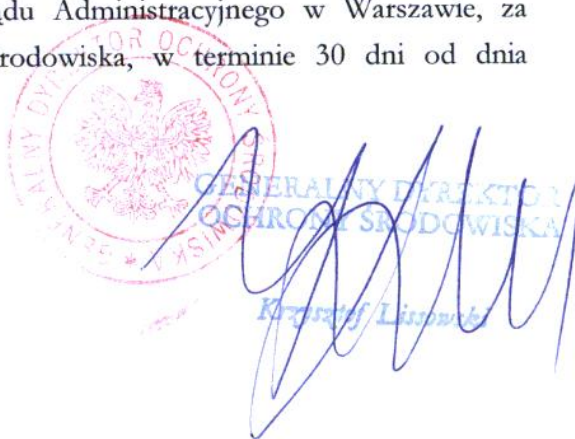
Brak interesu prawnego lub obowiązku, którego dotyczy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzi do stwierdzenia, że wymienionym w sentencji niniejszej decyzji skarżącym nie przysługuje przymiot stron postępowania. Brak legitymacji procesowej uprawniającej do wniesienia środka zaskarżenia po stronie osób, które środki takie wniosły, w konsekwencji skutkuje umorzeniem postępowania odwoławczego w stosunku do wniesionych przez te osoby odwołań.

Odwołania od przedmiotowej decyzji zostały złożone, poza wskazanymi w sentencji skarżącymi, również przez inne podmioty, które posiadają przymiot stron przedmiotowego postępowania. Wobec powyższych podmiotów organ drugiej instancji rozpatrzył wniesione odwołania odrębną decyzją.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy stronom skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji.

Otrzymują:

1. Kamil Popiołek – pełnomocnik spółki Przedsiębiorstwo Górnicze „Silesia” Sp. z o.o., ul. Górnicza 60, 43-502 Czechowice-Dziedzice.
2. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 *Kpa* w związku z art. 74 ust. 3 *ustawy o.oś.*
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach.

Do wiadomości:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Czechowice-Dziedzice.
- ② Wójt Gminy Goczałkowice-Zdrój.
3. Burmistrz Pszczyny.
4. Wójt Gminy Miedźna.
5. Wójt Gminy Bestwina.
6. Wójt Gminy Wilamowice.